

የህግ ስርዓት

በኢ.ፍ.ዲ.ሪ. ስርዓት መሰረት

2000 ዓ.ም

ምዕራፍ አንድ

“ዋ... ይ... ዋ... ደ... አም... እም... ወየው... የሚል የጣር ድምፅ በታፈነው አፏፏ አያለማች የሰቆቃ ፊት አሳየች። ምረቁን ውጦ በላብ የራሰውን ፊቱን አያበሰ አንገቱን ቀልበሰ አድርጎ አይኖቹን እያጉረጠረጠ “ዘም” በይ አንቺ... ዘምበይ... ጠየቅልሽ... ከእንግዲህ አንዲት ቃል ጉንፍሽ ብትይ አሳርሽን ነው የምትባይው” በማለት ግፍፍ ጠፊፀው አንሶት በጥፊ ሲመታት ከግድግዳው ጋር ተሳተመች። የግድግዳው ግፍፍት በሰማትም ያለየሌለ ሆላን ተጠቅማ አሉ... ጠይኔ እናቱ” አያሰች የሲቃ ድምፅ አሰማች።

የተሰማው የሰቆቃ ጩኸት ከመክበብ ጆሮ እንደገባ የትረስት ድምጽ እንደሆነ ለመሰየት ጊዜ አልወሰደበትም፤ ምን እንደሆነች ለማጣራት በፍጥነት ወደውስጥ ለመግባት ዘሩን ለመክፈት በሞክር አሰውነቱው ከውስጥ ተቸንክሯል። በመታጠቢያ ቤቱ በኩል ባሰው መስኮት ዘሰገ ባሰው ሰውነቱ እንደምንም ተንጠራርቶ አሻልቆ ሲመለከት ትርሷት ጥቅልል ብባ አንገቷን በእግሮችዋ መባል ደፍታ ትንሰቀሰቃለች።

የተፈጠረውን ሆኖቱ ሰማጠቅና ትርሷትን ለመጠየቅ በመታኮል የተቆረቆረውን በር ማመን አቅቶት እንደገና ሰመክፈት በታገልና በያንኳኳም ለገዢው ምንም መፍትሄ አላገኘም፤ እንደገና ጠይ መስኮቱ ተመልሶ ሊመለከት

ትርሱት መንበትሰቋን ተያይዞዋለች። ፋታ አጣ። ድምፁን ጎሳ አድርጎ “ትርሱት... ትርሱት... አረ ትርሱት... ደህና ነሹ... ሰምንድነው የምታሰቅሽው... ምን ሆነሽል?” ሲል ገብረብሩክ ጣደፍ... ጣደፍ... ብሎ በሩን በኃይል በመባርገድ “ምንድነው እንዲህ የሚያሰጮህህ?... ሰውን ከእንቅልፍ የምትነሳው?” በማለት የነገሩን ሥርመሰረት መክብብ አውቆ እንደሆነ ለማወቅ ፊቱን አነበበው። “ምንም አይደለም ጋሼ ትርሱትን በመስኮት በኩል ስታሰቅስ ለላዮጊት ምን እንደሆነች ልጠይቃት ፈልገ በሩ ከውስጥ ስሰተብጋብኝ ነው”።

ገብረብሩክ ትርሱት ሰምን እንዳለቀለች መክብብን ሊያሳምኑ የሚችሉ ቃላቶችን ሲያውጡነጥን ቆየና ወደ ትርሱት ጋር በመሄድ ስሚ “አንቺ ዝም አትይም” አሰ ገብረብሩክ አሳት ነርሶ እሳት ሰብሰ።

ትርሱት የማትረባ ለስጋው ያደረ ሴስኛ በማለት የሰድብ ናዳ ስታወርድበት

“አንቺ ልክሰክሰ። ማንን ነው እንዲህ ብለሽ የምትሳደባው ... እኔ ነው” ብሎ አንድ ሁሰቱ በጥፊ ሲሳት ለቅሶዋን በእጥፍ ጨመረው። “ዋይ ... ዋይ ... እም ... እም ... ዋይ ... ዋይ” ብላ እምባዋን አፍሰባ በእጆቿ ስትጠርገው እርጥቡ ሲታይ ያለተሰች ሳይሆን ውሃ የተደፋሳት ይመስል ነበር።

የትርሱት ለቅሶ እረፍት የነሳው መክብብ የባሰ የሰቆቃ ድምጽ በመስማቱ እየፈራ እየቸረ እሁንም ሲያሾልቅ

እሷም ቀና ስትል አይን ለአይን ግጥምጥም ሲሉ “ትርሱት ... አንቺ ትርሱት ... ምን ሆነሽ ነው እንዲህ የምታሰቅሽው” በለሆሳሰ ሲሳት ትርሱት ከማልቀስ በስተቀር መልሰ አልነበራትም። “ንገሪኝ አንጂ” አሰ ከአንደበቷ አንዲት ቃል እየጠበቀ። “ተ...ተ...ተ...ተ...ተ...ተ... ባለ ..ክህን” ስትል እርድ የተቀየጠበት ቃል ተናገረች።

“ምን ... ምን አልሸኝ? ትርሱት” ሊል አና ትርሱትም ተላላኝ እባክህ ስትል በገብረብሩክ ጆሮ አሰተጋባ። የመክብብን ሁኔታ ሰመመርመር ተንደርድሮ በሩን በመክፈት “ማነው .. ማነው እሱ” በማለት ግቢውን ዙሪያ ገባውን ሲያማትር፤ “ፈለጉኝ እንዴ?” አሰ መክብብ ለይምሰል መሃፍ ገልጦ የሚያነብ እየመሰለ።

ምን ያሰጮህሃል ይልቁንስ ግቢውን ብታጸዳው ይሻልሃል።

እሁነት አጸዳዋሰሁ ጋሼ በማለት ትእዛዙን ለመፈጸም መንገዳገዱን ቀጠለ ገብረብሩክ ያሰወትሮው መታጠቢያ ቤቱን ለማጽዳት ይዋከባል። ጸ.መ.ን ተላጭቶ ውጎ ፈለሰ አድርጎ የማያለቀቀው ሰውዬ ለማስተካከል ተፍ ተፍ አብስቷል። ካጸዳዳ በጊሳ የለበሰውን የሹራብ እጅታ እየፈታ ወደ ሳሎን አቀናለሁ ሲል የትርሱት ታኮ ጫማ እደናቅፎት

ለወደቀ፤ «አስይ አስይ ገና ምን አይተህ አለኝ...» መናገሱ የአምላክ ኢምነት በቀል እንደሆነ እያመነኝ።

ምን አልባት ያውቃቱ ልጅ ሳያውቅ አልቀረም እንዳወቀ ለማመቅ በጥያቄ ማጣገፍ የሚባደ ይመሰለኛል የጎቃብኝ ከሆነስ ምን ይውጠኝ ይሆን አለሁ ... አም አስወግደዋለሁ፤ አ! ... አ! ይሄማ አይደረግም፤ በራሴ ላይ መዘዝ ማምጣት ነው የሚሆነው፤ ይልቁንስ ስበብ ደርድራ እረጋሽን አሳምኜ በእሷ በኩል ደምዘ ተሰጥቶት እንዲባረር ይደረጋል፤ እያስ የተንኮል ሴራውን እያውጠነጠነ፤ ትርሱትን ካገነባሰኝበት ጸገረኝን ይዞ ቀና አደረገና ፡፡ ምን የተለየ ነገር ደረሰብኸና ነው የሚያስነፈርቀሽ? የማንም ጽርዬ ከሚጫወትብኸ የሚታወቅና የተከበረ ሰው ሳይሻልኸ ቀርቶ ነው? ይልቁንስ ያባትሽ እጣ እንዳይደርስኸ፤ ያባትሽም ገንዘብ መና እንዳይቀር ላንድ ሰው ምንም ትንፋሽ እንዳትይ፤ እንቺ ውሃ መጪና ራሴን አሞኛል ብለኸ መኝታ ቤትሽ ግቢና ተኝ። ይህን ቃል ከጠበቅሽ እኔም ቃሌን ጠብቄ ጀርመን አህትሽ ጋር እንድትገናኝ አደርጋለሁ።።

“አደራህን የበላህ፤ ቃልህን የጣሰህ ቅሌታም፤ እንተ ብሎ ቃል ጠባቂ፤ የገበያ ግርግር ለሌባ ያመቻል እንደሚባለው የሰሞኑም ሁኔታ ለእንዳንተ አይነቱ ከሃዲ ተመቸው። ላንተ ቆሻሻ ስሚት ማርኪያ እኔን ለው እንዳላምን፤ ሰው እንደጠላ

አድርገህ ተጫወትክብኝ። ብቻ አትዬ ይምጡ ጉድህን ነው የማናረጠርጠው” ልትለው አስባ እንዳች ነገር ብቻ አንደበቷን ዘጋው። ውሃ ሊሰጣት እጁን የዘረጋውን ገፍትራ እንደምንም ብላ ከክፍሏ ገብታ ኩርምት አለኝ፤ ትራሱ ለመጨመቅ እስከሚችል በእንባዋ ጨቀቀ። ገብረብሩክ የመጸዳጃ ክፍሉ በደንብ መጽዳቱን አየቃኝ በሃላብ ተወጥሯል። “ይህ ውዳቂ ምናልባት አይቀኝ ሊሆን ይችላል። ቆይ አንዳንድ ጥያቄ ላቅርብለትና ትንሽ አዝማሚያው ካላማረኝ ሁለተኛ እዚህ ስፈር ላይህ ድራሽህን ነው የማጠፋው ወይም ወህኒ ቤት ነው የማሰወርድህ ብዬ አስፈራርቼ/ ደምወዙን ስጥቼ/ ማባረር አለብኝ” አለና “አንተን እኮ ነው ስማሽኝ” ሲል “አቤት ጋሼ እኔን ነው?” ብሎ አየሮጠ እንደመጣ፤ “ና ወደዚህ” ብሎ ወደ በረንዳው ወሰደውና ለመሆኑ “እኔ ለመጣ የት ነበርክ? እንዴት ለገባስ አላየኸኝም?”

“እንደ ምንጣፉን እያራገፍኩ ነበር”

«በመስኮት ላይ ምን ነበር የሚያስጮህህ»

«ሲንኳኳ ለምቺ ነው»

“ምን ጊዜ ነው ሲንኳን የለማሽው?”

“አርሰም ከመታጠቢያ ቤት ወጥተው በሩን የከፈቱልኝ ጊዜ ከዚያ ትንሽ ቆየት ብሎ ነው”

“የቱ አካባቢ የተንጓጓ ይመላልሃል?” ትክክል የመለሰ መለሰውና የገብረብሩክን ከመታጠቢያ ቤት መውጣት አስታውሱ፤ የወዳደቀውን እቃ ሲያነሱ፤ ማለትም ትርሱት ያኮረፈቺው መታጠቢያ ቤቱን ለታዳዳ

መስጊታውት ስብራ ወይም እቃ ወድቆሳት ጋሼ አጽድተው ሲወጡ ነው ብሎ አሰቦ "የተንጓጓው መታጠቢያ ቤቱ አካባቢ ይመስለኛል"

"ምን እንጻጻጓቸው ታውቃለህ?" ካሰበው ጋር በመገጣጠሙ እየገረመው፡ "እቃ ወድቆ ይሆን ብቻ እንጃ" ሲል ገብረብሩክ ብልጭ አሰቡና "የተንጓጓው ምን እንደሆነ በደንብ እየታወቀህ ምን ሸፈንፈን"

----- ሸፈንፈን ታደርጋለህ? ትርሲት ተወኝ አባክህ ስትል ያልሰማኳት መሰሰህ? ስመሆኑ ምን ብሰሃት ነው?

ስታሰቅሰ ኤይቻት ምን ሆነሽ ነው ስላልኳት ነው።

ምን ሆና እንደሆነ የምታሰቅሰው እያወቅህ ሰምን

እንደጠየካት ነው የገረመኝ እያሰ ሲያውጣጣው ሲሞክር፤

እረ በእውነት ጋሼ ስምን እንጻጻቀሰሽ አስከላሁኑም

እሳወቅህ በል ለማንኛውም ሌላ ጊዜ እንነጋገራለን። እሰውና

ተመልሶ ልብሱን አወላልቆ ምንም አይነት የደም ምልክት

እንጻይኖረው የቻለውን ያህል አጸጻድቶ ከቆሻሻ ልብሱ ጋር

አደባልቆ ሻወር ውስጥ ገብቶ ሲንጮኔረቅ ወ/ሮ አረጋሽ ገባች።

እጋጥሟት የማያውቅ እንግዳ ነገር እየገረማት "ገብረብሩክ

እሰወትሮህ እኔን ቀድመህ መምጣትህ ሲገርመኝ፤ እኔን

ሰውነትን መታጠብ በጥዋት ነው። ጥሩ ነቃ አድርጎ ያውላል

እያልክ እንተ በማታው ገባህበት? ሟሽ ቶሎ ቶሎ በልና እርቦኛል እራት እንብላ" ብላ ጉድ ጉድ ማሰት ያዘች።

ወ/ሮ አረጋሽ መቸም የወጣላት ባሰሙያ ነች። በአጭር ጊዜ ውስጥ የምታበጋጃቸው ምግቦች ብዙ ስኳታት የተደከመባቸው ነው የሚመስሉት፤ ተፍ ተፍ ብላ አቀረቡትን መብላት እንደጀመሩ " ባይርቦኝ ኖሮ ትርሲትን ጠብቀናት አብረን ብንበላ ጥሩ ነበር" ስትል ገብረብሩክ የሚያኝከውን እሰከውጥ አሳሰችል ብሎት "ተያት እባክሽ እቧ ትንሽ ጠገብ ብላሰች"

"አይ ግፍ አትናገር ገብረብሩክ፤ እቧ ሌት ተቀን መጽዋፍ ከማንበብ በስተቀር ስው ቀና ብላ የማታይ የአደራ ልጃችንን ጠገቦች ትላለህ? ይቅር ይበልህ። በል አረፍና በላ" ስትለው "ተይ እባክሽ ብዙ የማታውቀው ነገር አለ። ከዚህ ስፈር ጽርጭዎች ጋር የምታደርገው ሀኔታ ምኑም አላማረኝም። እንቺ ከመምጣትሽ በፊት ከሳረምሳ ጋር ስታውራ አይቻት ቆጣ ስላልኳት እኩርፋ ተኝታልሻለች" ሲላት

"ውይ አፈር በበላህ። እቤት እያለች ነው ያልነገርከኝ? ደግሞስ ቁጣውን ምን አመጣው። እንተን በጣም ነው የምትፈራህ። ሰምን አስደነገጥካት በኔ በሴቷ ያምር ነበር በዚያ ሰመቆጣቴም ሰመምካሩም፤ ምን አስቸኳሰህ ልጄ" ብላ ወደ ትርሲት መኝታ ቤት በመሄድ በሩን ከፍታ ወደ አልጋዋ በመጠጋት እንሰላዋን ገሰጥ አድርጋ የራስጌ መብራቱን ደመቅ እያደረገች

"ትርሲትዬ፤ ተነሽ የኔ ቆንጆ፤ እራትሽን ብይ፤ አይዘሽ" ብላ ስትደብብሳት አይኗ በርቦራ መስላል። ትራላም በሽትጣል። " እንቅልፌ መጥቷል እልበላም" ብላ እንሰላውን በግድ ተከናንባ ሰጥ አሰች።

ገብረብሩክ ወ/ሮ አረጋሽን ተከትሎ ትርጉሙ ምን እንደምትል ለማዳመጥ በሩን ይዞ አንገቱን ወደ ውስጥ አስገብቶ ሊያዳምጥ፡ ወ/ሮ አረጋሽ እንደመከፋት እያሉት ምን፡፡

ምን ብትናገራት ነው አንዲህ የሆነችው? በአግዜር በኩል ያስጠይቀናል፡፡ ሁለተኛ አንድ ነገር እንዳትናገራት፡፡ ከጸኒ የውሽት ላቅ ፈገግ ሲል ወ/ሮ አረጋሽ ቆጣ ብላ “ወልዴ ይሙት ሁለተኛ አንዳትናገራት” ብለው ወደ እራታቸው ተመለሱ፡፡

ገብረብሩክ “አስቲ ዛሬ ጣሊያን ስታይል እንናደርገው” ብሎ የወይን ጠጅን ከሙብላቱም በፊት አየባላም ገልብጦ ገልብጦ ሞቅ ብሎት ጠደፍ፡፡ ጠደፍ፡ ብሎ ሲጋደም ወ/ሮ አረጋሽ ሁኔታው ግርም ብሏት በቃ የኛ ህይወት እንዲህ ሆኖ ቀረጸሱ ጠዋት ማታ ስብበባ የሚጠባቡት የሚገባቡት ስለት እይታውቅም ወ/ሮ አረጋሽ በተራረፋቸው ላይ ሌላ እንጀራና ወጥ ጨማምራ ስጠታው እራቱን ቀማምሶ እንደወትሮው አየተፋቀቀ ደህና እደሩ እትዬ አላላትም፡፡ ወ/ሮ አረጋሽ ነገሩ ሁሉ ግራ ገባት፡፡ “ደሞ ይሄ ምን ሆነ? ቆይ ይብላና አጠይቀዋለሁ” ብላ ወደ ኪቸን ስትመለስ ገብረብሩክ “ባይ ደህና እደራ ደከምኩልሽ” ብሎ አየተገንጻገደ ወደሙኝታ ቤት ገባች ብዙም ሳይቆይ ግድግዳ የሚያንቀጠቅጥ ኩርፊያውን ቀጠለ፡፡

“አ...አ...አ... ውይ ጋሼ ስለ አግዚአብሄር ልቀቅኝ፡ ወይኔ ወይኔ ...” የሚል ጩኸት ወ/ሮ አረጋሽ አንደሰማች ከትርጉሙ ክፋል እንደገና ለማወቅ ጊዜ አልፈደባትም፡፡

ወዲያውኑ ሙብራት አብርታ ስታያት ትርጉሙን በቅጥት ትገብባባለች፡፡

“በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፡ ምንው የኔ ልጅ” ብላ ስትደብብላት እንደገና አንቀልፍ ሸለብ አደረጋት፡፡ ነገሩ በጣም ከነክናት፡፡ “መቆጣት ብቻ ሳይሆን ሳይደበድባት አይቀርም፡ ከትጥቷ እንደምረዳው ስትለማመጠው እንደነበር ነው፡፡ ይህን ያህል ጭካኔ ከየት አመጣው” እያሉት በመገረም ስለ ገብረብሩክ የሞሃት፡ እንዴት እንደሚያከብሩት፡ አንዴት የሚያስቃት ብቻ ለጂ የሆነላትን ስለሱ ጥሩ ጥሩ ነገሩን ብቻ እያሰበች “ወቸ ገድ ዛሬ ምን ነካው ይባላል፡ የሚደንቅ አኮ ነው” ስትል መክብብ የበላባትን ሲያጣጥብ የወ/ሮ አረጋሽን ደምጽ በመጠኑ በመስማቱ፡ “እመት እትዬ አናገሩኝ?” አለ

“ውይ መክብብ ሰማሽኝ አንዴ? በረንዳው ላይ ጠብቀኝ አናግርሃለሁ” አለችው፡፡ መክብብ “ዛሬ ባልና ማሰቱ ምን ነካቸው? በሆነ ባልሆነው ምን አናናግርህ ይላኛል፡ እትዬም አንድ ጋሼ ቆጣ ቆጣ የሚሉ ከሆነ ጥያቄው ነው የምሄደው፡ የቢሮ ሥራ ነው እንጂ በዘመድ ወይም በገብ ካልሆነ ሲባል የምሰማው ግቢ ጠርኝ፡ ዕቃኝ የሰው ካልሲ አጥቦ ለመኖር የትም ሥራ አንደማላጣ ነው” እያለ እያወጣ እያወረደ እያለ “እሽ... መክብብ ዛሬ በዚህ ቤት ሰላም ደፍርሶ ያለ መሰለኝ፡፡ አንተማ ሰላምታህንም አቀብቅዝህብኛል፡ ለመገባት ምን ሆነህ ነው?”

እራሱን አከክ አሸት እያደረገ ካንገቱ ጎንበስ ብሎ የወ/ሮ አረጋሽን ጥያቄ ከመመለሱ በፊት የገንረብሩክን ጥያቄዎች ለማስታወስ እየሞከረ ስለቆየባት

“በል እንጂ ትርጉሙንም አልቀሳ ነው ናተኛችው፤ ምንድ ነው ነገሩ?” ስትለው፤ የትርጉሙን ስም በመጠራቱ ለንግግሩ መጀመሪያ ሆነለት

“እዎ እትቼ፤ እቤት ውስጥ ሲንጓዝ ትርጉሙን እቃ ወደቆይት ነው ብዬ ልገባ ብሞክር አሰወትሮው በሩ ከውስጥ ተቆልፏል። ምን ችግር ተፈጠረ ብዬ አሾልቄ ሳይ መታጠቢያ ቤቱ ውስጥ ስታለቅስ እየጎት። ከዚያ ትርጉሙን ትርጉሙን እያልኩ ስጣራ እኔ ሳትሰማኝ ጋሼ ለምተው፤ መኖራቸውንም እላወኩ ነበር፤ ከመታጠቢያ ቤት ወጥተው ትንሽ ቆጣ እሱኝ። ትንሽ ቆየት ብሰውም በቀጣ ጠርተውኝ ብዙ ጥያቄ ጠየቁኝ።”

“ደግሞ የቀጣ አጠራር ምንድን ነው ልጄ” ስትለው “እይ ማለቱ አርሰዎ መክብብ፤ መክራ ሲሉኝ ሰምሳሌ ደስ ይለኛል። እናቱ የጠራችኝ እየመሰለኝ። የዛሬውን ግን እትቼ፤ ጋሼ ምን እንደነካቸው እላውቅም፤ ሲጠሩኝ ልክ እንደውሻ ናለሁ፤ አንተን እኮ ነው ሲሉኝ ውይ ጋሼ ጠራኝ ማለት ነው ብዬ፤ እየፈራሁም፤ እየተናደደኩም፤ ነው ፍሬዬ የሂድኩት።”

እንዳሉት፤ ስለአሰረና ሰራተኛ ግንኙነት የተቻላትን ያክል ሰማስታወሰ እየሞከረች የተፈጠረውንም ግርግር መልክ መልክ ለማሰያዝ ጥረት እያደረገች ሲሆን፤ ስነገሩ ወ/ሮ አረጋሽ ከአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ በአስተዳደር ዲግሪዎን ካገኘች በሁዋላ በባንክ ቤት ውስጥ ለሰባት ዓመት በተለያዩ ክፍል ስትሠራ ብዙ የሀይወት ተመክሮ እግኝታለች። በተለያዩ የሰራ አጋጣሚዎች በአለቃና ሰራተኛ በሰራተኞችና በደንበኞች

መሃከል በተለያዩ ወቅቶች ችግሮች ተፈጥረው ለዘም ሳትደክም የመፍታት ልምድ አላት ሌላው ቀርቶ መቼት የውበቷ ነገርማ አይላ! እግዚር አስተካክሎ የፈጠራት ናት። አጋጣሚ ያመቻቸለት ለመጠየቅ፤ ያልተሳካለት በእንቅፋትና መከናወን ያጋጨው እኔን እኔን ሲያይ ቤቱ ይቁጠረው የታገሩ ብዛትማ ስንቱ ይቆጠር! ብዙ ባሰላሳችሁ ብር ስላላቸው ብቻ የፈለጉትን የሚያገኙ ስለሚመሰሰታቸው አረጋሽን በገንዘብ ለመደለል መቸስ ያልሞከረ የለም። አረጋሽ ይህንን ሁሉ ለው ሳትሰቀይም ልዩ በሆነ ችሎታዎ ንጽህ ወንድሞቿ የደረገቻቸው ብዙዎች ናቸው። ብዙ የሥራ ጓደኞቿ “ለአረጋሽ ጨመር ያለ ክፍያ ባንክ መክፈል አሰበት፤ እኔን ብሎ የሚመጣው ደንበኛ ተልዩ ነው አንዱ፤ እውቀትና ቀንጅና ሲገኝ ጥቅሙ የትየለሌ ነው ይባል የሌለ” ይባላሉ።

“እኔ የምልህ ----- እናቱ ስትል የኔ እናት የኔን ስም ለማሞከሽት እይመችም እያሉች እሞክሽታኝ አታውቅም። በምትኩ የኔዎ አረጋሽ ነበር የምትሰኙ። ሰማህኑ እናትህ በሀይወት አሉ”

“እዎ አሰች”

“አባትህስ?”

“እይ አሰ እንኳን የሰባት ዓመት ልጅ እያለሁ ነው የሞተው።”

“ውይ በጣም አዘናለሁ። ታስታውሳቸዋለህ?”

“እዎ፤ አባቱ በሰደሰት ዓመቱ ማንበብና መጻፍ አስችሎኛል። ልዩ ብልሃተኛ፤ ከራሱ የበሰጠ የሀገሩን

እድገት ይመኝ እንደነበረ ይነግረኛል። እናቱ እስካሁን የሱን ታሪክ ታመጠው ተኝሎት።

“የሚገርም ነው፤ ለመሆኑ ምን ሆነው ሞቱ?”

“ያኔ በቀይ ሽብር ጊዜ የኢሕአፓ አባላቶች ሲገደሉ እሱም ተገደለ” ገና ሲላት አጣምራው የነበረውን እግራን እያፍታታች “በጄ” አለች ብዙ ለመሰማት በመፈለግ።

“የኒቨርሲቲ ተመርቆ ናዝራት ገላውዲዎስ የሚባል ት/ቤት ነበር የሚያስተምረው ብላኛለች እናቱ። አሷም እኮ እስከ 12ኛ ክፍል ተምራለች። አባታችን ሲሞት እኔንና ወንድሜን ይዞ ሌላ አማራጭ ለሌለላት ሽንኩራ እናትና አባቷ ጋ ይዛኝ ገባች። እናትና አባቷም ትምህርት ቤት በሄድን ቁጥር ደለተኛ አልነበሩም። ተምሮ ለመሞት ነው? አባታችሁ ቢኖር እንኳን ኢትዮጵያን ዓለምን ይመራ ነበር፤ ዝናው እስካሁን አለ። ጎበዝ ነበር፤ ታዲያ ምን ዋጋ አለው? ጉብዝናውና ማወቁ አሰገደለው። እኛ እስካሁን የኖርነው ለመጣው ገዥ ነኝ ባይ ታዘዝነውን ሁሉ እሽ በማለታችንና ፖለቲካን በመፍራታችን ነው። እያሉን ሁልጊዜ ስለሚያስፈራሩን ሁሊታችንም ትምህርታችንን አቁመን ግብርናችንን ተያያዝነው። በዛሬው ግዜማ እትፍ የግብርናን ነገር እኮ ብታዩት ቢመጣ ቢወረድ ሌት ተቀን ቢደከም ጠብ የሚል ነገር የለም። ሆኖም ቀረ እከተማ ደህና ዘመድ ያለው ዝበራ ቢያንስ የማዳበሪያውን እዳ ከተከፈለለት፤ ያመረተውን ለእዳ ካልሸጠ ካመት ሃመት ልብስ መቀየር ቢቀርም ብዙ ሳይራብ ይደርሳል።”

ወ/ሮ አረጋሽ አቋረጠችውና “እሽ” ብላ ሳመታት ወደኋላ ተመልሰች፤ ለሰታላቅ እህቷና ወንድሜን በማሰብ በድንገት እነዚያ በተፈጥሮ የተኳኳሉ የሚመስሉ። ዕይኖቿ በእንባ ተወጠሩ። የደም ሥርጅ ተግተረጉሩ። ቸርቸር ጎዳና ላይ ሬሳዋ ተጥሎ የተገኘው እህቷ፤ በዘይት የተጠበባው ወንድሜ፤ የሰፊሩ ጎበዝ ተማሪዎች ሁሉ እንዴት እንደተገደሉና በአስር እንደተሰቃዩ ትዝ ብለዋት እንባዋን መቆጣጠር አቅቷት ለቀቀችው። የመከብብ አባት፤ ከእህትና ወንድሜ ጋር ይተዋወቁ ይሆናልም ብላ አሰበች። ቀና ብላ መከብብን አይታ “አይዞህ የኔ ጌታ አለሁልህ” ስትለው መከብብም የወ/ሮ አረጋሽን ሁኔታ አይቶ እምባው ከየት መጣ ከየት ሳይባል ያወርደው ጀመረ። በውድቅት ሌሊት አሰርንዳ ላይ ተቀምጦ ያልታሰብ እምባ፤ ያነቡ ጀመር። “በል ፊትህን ታጠብና ተመሰስ” ብላ እሷም ልትታጠብ ገባች።

“ምን ያለበት ዝላይ አይችልም” እንደሚባለው በድንገት ገብረብሩክ “ምንድን ነው የምታንጎዳጉጂው፤ አትተኝም እንዴ?” አለ። በደም የቆሸሹ ልብላቸውን እየፈተሹ ለመለሉት። ወ/ሮ አረጋሽ ቀልዶቿ በአብዛኛው መልእኮት አላቸው። “ማንኛውም ቀልድ ትንሽ እውነታ አለው” ይባል የለ!! “እሺ ገብርፍ፤ ምንው አርፊህ ብትተኛ” አለችው። የትርጉራት ቅዠት ትዝ ብሏት። “አይ ነገርኩሽ ብትተኛ ይሻላል” ብሎ ቆጣ ሲል “የእናንተ ነገር ሲላው ቢቀር የመተኛት ወይም ያለመተኛት መብት የለንም እንዴ?” ብላ ጀርባውን መታ መታ አድርጋ

ፈገገ አለችለት። አድርጋው የሚታውቀው ማምሽት ገብረብሩክን ገርጦት እንደገና ተመልሶ መተኛት ተሳነው።

ገና ወደ በረንዳው ስትወጣ መክብብ እየጠበቃት ነው። ጨረቀዋና የበረንዳው መብራት ዳኅስ ያለ ሰውነቱን የባሰ አሳምረውታል። የቀመና ነገር ሲነሳ፣ የኑሮ ጉዳይ፣ የአድል ጉዳይ ሆነና ነው እንጂ ማታ ማታ ወደ ጉ/ቤት ሲሄድ ባለችው ተሽቀርቅሮ ላየው ገብረብሩክ ዘበኛ መክብብ ባለቤት ነው የሚመስለው።

“በል ቅድም የጀመርከልኝን ጨርሰልኝ፣ በሩን ማን ቆለፈው?”

“እኔ እንጃ፣ እሱን ማን እንደቆለፈው”

“አንተን ለምን ተቆጣህ?”

“ትርሲት ምን ሆነች ብዬ በሩ በመዘጋቱ በመለኮት በማየቱ ነው መሰለኝ።”

“ምንድን ነው የጠየቀህ?”

“የተንጓጓበትን ቦታ እያወቅህ እንዴት አላውቅም ትለኛለህ? ቦታ እንዲህ ነው እትዬ።”

“እውነትህን ነው! ይብቃን፣ ድንገት ነገ ምን አወራችሁ ቢልህ ትምህርቱን ማታ ማታ ሳላቋርጥ እንድማር ነው ለትመክረኝ የነበረው በለው። በል ደህና እደር” ተብለው ወደ መኝታ ቤታቸው አመሩ።

መንጋት አይቀር ነጋ። ትርሲት ወደ መታጠቢያ ቤት ለመሄድ መራመድ ስትጀምር እግሯ ተሳለሮ ቁጭ አለች። ለነገሩ ማን እንኳን ክብረ ጎጽህናን በጉልበት መወሰድ ቀርቶ ክብረ-ጎጽህና የሌላቸውን አህዳቾች በጉልበት መገናኘት

መራመድ ብቻ ሳይሆን ሌላም የጤና ችግር ያመጣል። እንደምንም ተቆጣጥራ ተመልሳ ተኛች፣ ወደ ሥራ እስኪሄዱላት። ወ/ሮ አረጋሽ እንደነቃች የሮጠችው ወደ ትርሲት መኝታ ቤት ነበር። ልትቀስቅሳት ብትሞክር ጸጥ ረጭ አለችባት። ክው አለች። “ትርሲት፣ ትርሲት” ብላ ብትነካካትም ምንም መልስ አጣች። ተደናግጦ “ገብርዬ፣ አስተ፣ ና ጉድ እንዳንሆን ቶሎ ወደ ሃኪም ቤት እንውሰዳት” ስትለው ገሰጥ አድርጎ ሲያያት አቅም ቢኖራት ዘላ ብታንቀው እየተመኘች ህይደትን በመጠኑ ገለጥ አድርጋ ስታየው “አውቆ የተኛ ቢቀስቅሱት አይሰማም” ተብሏል ብሎ ሊተርጉባት ካሰ በኋላ የባሰቡቱን ትገብብኑ ኣርቶ ሞጥ አደረገው። ትርሲት ወ/ሮ አረጋሽን “እትዬ እንቅልፌን ስላልጨረሰኩ ነው ደህና ነኝ” ብላ እስኪወጡላት እንደገና ጥቅልል አለች።

ቀርሳቸውን በልተው ሲወጡ “መኮ በል ትርሲትን አመም ስላደረጋት ዛሬ ያንተ ተራ ነው። የምትፈልገውን ቁርስ አቅርብላት” ብላ ተከታትለው ወጡ። ከአንድ እንጀት እንደጠጡ የሚያያታ ትርሲት ትናንትና እንደዚያ እንዳቀረቀረች ሳይናገራት በመተኛቷ ብዙም ስላማጫ እንቅልፍ ሳይተኛ ነው ያደረገው። እንደ አህትና ወንድም መተያየት ብቻ ሳይሆን የማያወሩት፣ የማይወያዩት አንዳቸው ካንዳቸው የሚደብቁት ምንም ነገር የለም። ት/ቤት ለትሄድም ስትመጣም ሸኚም ተቀባይም አሱ ብቻ ነው።

ብዙም ሳይቆይ ወደ ክፍሏ ሄደ ቀስ ብሎ “ትርሲት፣ ትርሲትዬ” ሲል “መክብቤ እስማሃለሁ” ብላ እያለቀሰች እጇን ዘርግታ “ደግፋኝ” ስትለው ደገፍ አድርጎ እንዳቆማት ገና

መራመድ ስትጀምር “ዋይ እናቴ፣ ዋይ እማይ” ብላ እምባዋን ስትለቀው በሁኔታው በጣም ተደናግጦ ወደ አጠገቡ ጠጋ አድርጎ እምባዋን በጃኬቱ ጠራረገላት።

“ወይኔ መክብብዬ፣ በታእምር መራመድ አልችልም፣ ታቀፈኝና መታጠቢያ ቤት አድርስኝ” ስትሰው አንክብክበ ወሰዳት። ትንሽ ቆይታ እየሞከች “መክብቤ በእናትህ ከዚህ ውስጥ አውጣኝ፣ አዚህ መታጠቢያ ቤት ከምጠቀም በአቅም ማጣት መጸዳጃ ቤት አንደሌላቸው ሌሎች ወገኖቻችን በየሚዳው ብጸዳዳ ይሻለኛል” አያለች ሲታቀፋፋት “መክብቤ እግራን እግራን አትጫኑው፣ አታንቀሳቅሰው፣ አሁሁሁ...” ስትለው አሉም እምባውን እየጠራረገ “ትርሲትዬ ለካ ትናንት የተንጓጓው አንቺ ስትወድቁ ኖሯል አንዴ? የሚገርም ነገር ነው። ጋሼ እኔ ላይ ከሚሮሙሁ ለምን ሃኪም ቤት አይወሰዱሽም ነበር?”

“ልውሰድሽም ቢለኝ ድብን ልበል አንጂ ከሱ ጋር አልሄድም ነበር።”

“ምነው ምን እደረጉሽ?”

“ተወኝ ይቀርብህ፣ ምንም አይሠራልህም” ብላ መሸፋፈን እየሞከረች ሳለች “እሽ ለአትዬስ ሰምን ውሰዱኝ አትያቸውም ነበር? አትዬ እኮ በጣም ጥሩ ሰው፣ የሰው ችግር የሚገባቸው ናቸው። ማታ እኮ ያን የነገርኩሽን የቤተሰቤን ነገር፣ በተለይ የአባቴን ነገር ስንግራቸው አብረን ስናለቅስ ነው ያመሸነው። ‘አይዘህ አለሁልህ’ አያሉ ሲያባብሉኝ አባቴን ያውቁት ይሆን? ወይንስ ዘመዴ ይሆኑ? ብቻ ምኑ ቅጡ ልበልሽ ብዙ ነገር ሳሰላሰል ነው ያደርኩት።”

“አይ መክብቤ፣ አንዳልከው አትዬ ለሰው አዛኝ፣ የማይዋሹ፣ ለሰው ሲቆረቆሩ ተወዳዳሪ የሌላቸው ናቸው። ይሄ አንኳን ባላቸው አግራቸውንም አጣቢ መሆን የሌለበት ሰው ነበረ።”

“አንዴት ትርሲትዬ፣ ጋሼን አንቱ አደልም አንዴ የምትያቸው?”

“አንተ ደግሞ እስካሁንም አንቱ ያልኩት ማንነቱን አለማወቁ ነው።”

መክብብህ ሁኔታዋ ግርም ብሎት “በጣም ነው የገረምሽኝ፣ ከእኔ ከወንድምሽ የሚያስደብቅሽ ምን ነገር ተፈጠረ?” ሲላት “ቆይ ላስብበት አትቸኩል” አንዳለችው ቁርጫን እያዘገጃጀ ስሰጧ ማስቦን አላቆመም። “ጋሼ ትናንት በኔ ላይ አንደዚያ የጩኸት አቃ ሠብራ ይሆን? ስታለቅስም አይቻለሁ” ይላል ብቻውን።

ቁርሱን አያቀረበ “ትናንት እኮ ግድግዳው ሲንጓጓ ምን ሆንሽ ብዬ ልገባ ብዬ በሩ ከውስጥ ተዘግቶብኝ የማደርገው ግራጉብቶኝ ስራራጭ አቀርቅረሽ ስታለቅሽ በመስኮት አይቺሽ ስጠራሽ አንቺ ሳትሰሚኝ ጋሼ ሰምተውኝ ወጥተው ሲነዘንዙኝ ነው ያመሹት”

“ደግሞ አንተን ምን ሁኔታ ነው የሚልህ?”

“ሰንቱን ልንገርሽ፣ የተንጓጓው የት አንደሆነ ታውቃለህ? ምን ፈልገህ ነበር በመስኮት ስትንጠስጠል የነበረው? ምንትሴ ሲሉኝ ነበረ።”

“ሀ! ሥራውን ስለሚያውቅ ነዋ! ይኸ ግፈኛ...”

“አረ አባክሽ እንቺ ልጅ እንደዚህ አታስጨንቀኝ! ነው ወይስ ከጋሼ ጋር ተጣልታችሁ ነበረ? “አሽ መታኝ ብልህ ምን ታደርግልኛለህ?”

“ሆሆይ ..ባሰጊዜ ናቸው ይባል የሰ! እንዴ እንድ ነገር ቢያደርግኝ ወይ ቢያስደርግኝ?”

ሰአኔ የሚጠቅመኝ ከሆነ ምንስ ብታደርግልኝ ያስፈራሃል ማለት ነው?

አሺ አንኝን የሚያስደሰትሽን ነገር ሁሉ ለማድረግ ከጎንሽ ነኝ

“እየህ እንዲህ ነው ወዳጅ”

“ታዲያ አንቺ አህትሽ ጋር ስትሂጂ አኔንም ትወስጂኛለሽ!”

“ወይ መክብቤ፣ ሂጂ ነው፣ መቶ በመቶ አርግጠኛ ነኝ እንደምወስድህ።”

“እኛ መተውሽ ነው አይደል?”

“ምነው መክብቤ፣ አታቻኩሰኝ” ስትለው “አሽ እንዳልሽ” ብሎ ጉድ ጉድ ማሰቱን ቀጠለ።

ስልክ ደጋግሞ ይጮሃል። ከብዙ ጥሪ በሁዋላ መክብብ ከውጭ መጥቶ አንስቶ ስትርሲት ሲሰጣት፣ “ከውጭ ነው?” አለቺው። በምልክት የእምቢታ ምልክት አሳይታው ተሸፋፍና ተኛቸ።

“ጋሼ ተኝታለሽ!” አለ አየፈራ አየቸረ።

“አንተ ጨምላቃ ስትንሸካሸክ የማልሰማህ መሰለህ! ስጣት ብዬሃለሁ!”

መክብብ በንዴት “ትርሲትዬ ብታናግራ ይሻላል” ብሎ ሲወረውርላት “አህ..” ብላ አቤት አለች። “ትስሚያለሽ ህይወትሽን እንዳታብላሽ የምታደርገውን ሻጥር ብታቆሚ ይሻላል። ማታ ሆን ብለሽ ቅዠት አስመስሰሽ ስሜን ስትጠራ አረጋሽ ስምታ አስሬ አየደወለች ምን አድርገሃት ነው? በድንጋጤ ስትቃኙ ያደረቸው ብላኝ ሳስፈራራት መልስ ስትሰጠኝ ተናድጄ ገፋ አድርጌያት ነው ብያታለሁ። ስትጠይቅሽ ከዚህ በላይ ባትቀጥጥሪ ጥሩ ነው። ነገሮችን ማባላሽት ካሽፈለግሽ፣ ይገባሽል? አለኛ ስልኩ ተዘጋ።

ከብዙ ነገሮች ሁሉ ተምታቶባት ለውየውም ጅራፍ አራሱ ገርፎ አራሱ ይጮኻል ሆነበት። ማስፈራራት፣ ማስፈራራት .. ሃላብ እንዲሁ በአጭር ጊዜ ውስጥ ስውን ያሟሽሻል? ያ ብርቱካን የመስለ ፊት አየተቀየረ ያ ፈገግታ ሲጠፋ ብቻ ምን ቅጡ ብዙ ለውጥ አላት፣ ጥውልግልግ ማለት ጅምራለች።

“መክብቤ በቃ አኮረፍክኝ ማለት ነው?”

“ወይ ትርሲትዬ፣ ምን አድርገሽኝ፣ ይልቁንስ መለስ አለሰሽ? ሲላት እጁን ይዛ ስጥቂት ጊዜ አሰበችና

“መክብቤ አስኩን ከነገርኩህ ሚስጥር በጣም ከባድ ሚስጥር ነው የምንግርህ!”

“ግድ የሰሸም አቡዬን” ብሎ ሲምልላት ላቅ አያለች “አቦይ ብለህ በትግርኛ ቋንቋ አየተሰደክ ነው?”

“ውይ አይደለም፣ ሽንኮራ ውስጥ ያሉትን የአቡን ገብረመንፈስ ቅዱስ ቤተክርስቲያንን ነው አቡዬን ብለን የምንምልባቸው።”

ተቀብዬ በዚች ምስኪን ሳይ ወረድኩባት ይቅር ይበሉኝ እቴ ስትል ከሀሳቧ ባካኘች።

ትርሱት በትምህርት ጉብዝናና በውበቷ ምስራቅ አጠቃላይ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የጣት መጠቆቆሚያ ነበረች። ከወ/ሮ አረጋሽ ንግግር ገብረብሩክን በሌላ አትይው የሚለው 'ከጅላኛለች' ብሎ እንደነገራት ለመረዳት ጊዜም አልፈጅባትም። አሁን በተለይ በሃሳብም በምንም እንዳረዳት ለመክብብ ታሪኩን ለማግኘት ቆርጣለች። መክብብ በበኩሉ በሃሳብ ይዋልላል። "ምን ልትለኝ ይሆን? መቸሰ ወደድኩህ እንደማይወጣት ነው። እኔ 26 እሷ 20 ዓመት፣ እሷ 12ኛ የጨረሰችና ለዩኒቨርሲቲ የተዘጋጀች፣ እኔ 12ኛ ክፍል" ብሎ ተከዝ አለና እንደ ግጥም ብጤ "አይሳካም እንጂ ቢሆንም ኖር .." ብሎ ጀመረና "ውይ ስይጣን ነው የገባኝ አሁኑ እኮ ነች" አለና "ምን ይሆን ጋሼን ደብድብልኝ ልትል ይሆን?" የመሳሰሉትን የሃሳብ እይነቶች ያነሳል ይጥላል።

"መክብቤ ስልኩን ጨርሻለሁ" ብላ ጠራችው። "እሽ" ብሎ ሮጦ ገባ። "እኔ እምልህ ያቺ የነገርከኝ የመጀመሪያ ገርል ፍሬንድህ ግንኙነት ስታደርጉ ክብረ ንጽህና ነበራት እንዴ?"

"ረሰተሽው ይሆናል እንጂ ነግራሽ ነበረ። በጣም ጨዋ ሃይማኖተኛ ነበረች እኮ።"

"አንተ ደግሞ የነሱን ነገር እንኳ ተወው፣ ሀይማኖተኞች ነን እያሉ ፖስተካው፣ መዳራቱ፣ ንግዱ፣ የሃይማኖት ትምህርት ሊያሰተምር በሚል ሰበብ ወደ

"እሺ እና ሚሰጥር አጠብቃለሁ ነው የምትለው?"
"ሰለሱ አታብቢ፣ የሚጠቅምሽ ወይም የሚጠቅመኝ ካልመሰለሽ ባትነግራኝ ግድ የለኝም፣ ሚሰጥር እኮ የአደራ እቃ ወይም ገንዘብ ነው። ሰው በአደራ ያሰቀመጥብሽን ን ብረት ለሌላ ሰው ይሰጣል እንዴ?" እንዳላት

"አይደለም፣ ላንተማ መንገር አለብኝ" ብላ ከምን እንደምትጀምር ስታስብ ሌላ ስልክ አቃጨለ። ወ/ሮ አረጋሽ ነበረች።

"እመት፣ ትርሱት" አለች። ወ/ሮ አረጋሽ ጠርታት የማታውቀውን አጠራር በመጥራቷ እየገረማት "ለመሆኑ አሁንም እንደተኛሽ ነው? አየሽ እኛ ከዘመዶችሽ አለያይተን ከአሁን ጋር እንድትገናኝ የምናደርገውን ጥረት እንኳ የ20 ዓመት የ5 ዓመትም ልጅ ይረዳዋል። ታዲያ ይህንን ሁሉ ድካማችንን መና እንዳይቀር ከአባትሽም ጋር እንዳንቆራረጥ ካንቺ በኩልም ጥረት መደረግ አለበት።"

"እሺ እትዬ፣ እኔ ከእርስዎ ቃል አልወጣም።"
"አይደለም ቆይ አስጨርሽኝ፣ እኔን እንደምታከብራኝ ገብረብሩክንም ማክበር አለብሽ። እኔ እንኳን የማልመልሰለትን መልስ አንቺ መናገር የሰብሽም። ገብረብሩክን እንዳባትሽ እይው እንጂ እንደ ከንፈር ያደኛሽ ማየትም፣ መመኘትም የለብሽም። ሌላውን ሌላ ጊዜ አሰረዳሻለሁ፣ ተረዳሽኝ በሚገባ? ቁርሰሽን በላሽ ለመሆኑ? በይ ወደ ሥራ መመለስ አሰብኝ፣ ለማንኛውም እስቢበት፣ ብላ ስልኩን እንደዘጋች ሆሆይ እንዳንደ እኮ ቀበጥ ያደርገኛል፣ የእንድን ወገን ሀሳብ ብቻ

አውሮፓና አሜሪካ ቪዛ መንገዱ። ..ምን የማይለፍት ነገር አላቸውና!”

“መዳራትን በተመለከተ እንኳ አጉል ተጋኖ ተወራ እንጂ ሁሉም በየሃይማኖቱ ተዋደ መጋባት ያለ ነው። በእርግጥ ፖለቲካ ስላልሸው ጉዳይ ሃይማኖትን ለፖለቲካ መላሪያነት መጠቀም ከዚህ በፊትም የነበረ። ወደፊትም በተራቀቀ መልኩ የሚኖር ነው።”

“ሳቅ እያለች፣ በጣም ጥሩ፣ ወደእኔው እየተጠጋህ ነው። ቤተ ክርስቲያን እየተመላለሰ መስቀል ለመላለም የሚሻማ፣ አንገቱ ላይ መስቀል ያንጠለጠለ ሁሉ ጨዋና ታማኝ እንዳልሆነ መዘንጋት የለብህም። ቤተ ክርስቲያን ሄደው የማያውቁ፣ ያልዘመሩ ችግር አለባቸው እንደማትለኝ ተስፋ አደርጋለሁ። ለመሆኑ ምን ያህሉ ሕዝባችን ይመስልሃል ከእሥርቱ ቃላት ትእዛዝ ሦስቱን እንኳን በትክክል የሚፈጽመው? ተወኝ አባዘህ ወደ ጨዋታችን እንመለስ!”

“ልክ ነሽ፣ ሌላም ሰው አሁን የነካካሻቸውን ነጥቦች አብራርቶልኝ ያውቃል። እንዳልሸው እጄን እየለጠሁ ነው። አናማ ይኸውልሽ ያቺን ጓደኛዬን ከነካብሯ ነበር ያገኘሁዋት።”

“ከሆነስ በሁዋላ አላመማትም?”

“እሱማ የት ይቀራል፤ ለብ ባለ ውሃ መታጠብና መንከር ጥሩ ነው ብለውን እደረግን። በማግባቱ እሸክም አለች እልሻለሁ። ገንዘብ ካለማ መድሃኒት ቤቶቹ ካነጋገሯቸው መድሃኒት ይለጣሉ አሉ።”

“እና መክብቤ፣ ትናንት ይህ አረመኔ እንተ ላይ የሮሜኸው..” ብላ እጉልበቱ ላይ ድፍት አለችና ተንሰቅለቀ እያለቀሰች እንባዋን ታወርደው ጀመር። ቀና እደረጋትና፣ “ምነው ትርሲትዬ፣ እንቺ እኮ ገና ብዙ ተስፋ ያለሽ ነሽ፤ በሆነ ባልሆነው እያለቀለሽ እራስሽን መጉዳትን ጤናሽን ማቃወስ የለብሽም።”

“ጤናዬንም ይሂ ጭራቅ ሰውዬ እቃወሰው። ያን ጊዜ የተንጎንጎው እኮ በግድ አንቆ እፌን እፍኖ ክብራን ሲወለደው ነው” ስትለው ። ሚካኤል ሸረ ያንተ ያለህ! ጋሼ እንቺን? እግዚአብሔር! በስመ እብ!” ብሎ አቅፎ እሻሻት። “እይዘሽ የእኔ እህት ሁሉም ያልፋል” ብሎ እንዳቀፋት ለጥቂት ጊዜ ቆዩ።

ምዕራፍ ሁለት

ወ/ሮ አረጋሽና ገብረብሩክ የሰሞኑ ወራያቸው በሙሉ የትርሲትን የቪዛ ጉዳይ እፋጥነው ወደ ጀርመን መላክ ለለሆነ ፡፡ ስፖርት የምታገኝበትን መንገድ እመቻችተዋል። ገብረብሩክ የቀጠና ሶለት የደህንነት ሃላፊ ስለሆነ በዚያ ሥልጣኑ በመጠቀም ከ12 ቀበሌ መታወቂያ ሊያወጣ የተለያዩ ስልቶችን አጠናቋል። እግረመንገዱንም ለትኬቷ መግዣ ለራሱም ለምኑም ለምኑም የአቶ እምባዬን ሹራብ ቤት ከነማሸኑ ቁልፉን ለመሸጥ እየተሯሯጠ ነው። ውክልና ይኑረው እንጂ ለሙ አስኪሁን በአቶ እምባዬ ነው። ስሙን በራሱ አዘውሮ

ለመሸጥ ገንዘቡንና ጊዜውን አያከሰከሰ ነው። ገብራይ የሚባል ውስጠ ሚሰጥሩን የሚያውቅ ገብረብሩክን በዓይነ ቁራኛ አየተከታተለው ነው።

መክብብ በአጭር ጊዜ ውስጥ መድሃኒቱንም፣ ምክሩንም ብሎ ትርጉሙን ወደ ድሮዋ አያመሰሳት ነው። እሷም በመክብብ፣ መክብብም በትርጉሙ መሣል ብቻ ነው የቀራቸው። ገብረብሩክ የአካሉን መቀራረብ ወደታል። ትርጉሙ አንድ ነገር አንኳን ብትሆን በመክብብ ለማሰብ ነጋ ጠባ ለ/ወ/ሮ አረጋሽ አያቀንባቢ ያቀርባል። “ትሰሚኝ አለሽ? የአነዚህ ልጆች ሁኔታ አላማረኝም፣ አንዳንዴ ቆጣ ብትያቸው ይሻላል። አኔ የእድል ነገር ሆኖብኝ ብቆጣም አያምርብኝም። ባለፈው አንድ አባት ነኝ ብዬ ብቆጣ የተፈጠረውን ሁኔታ ታውቂያለሽ። ለማንኛውም አስቢበት” ይላታል።

ወ/ሮ አረጋሽ የመክብብን ሁኔታ ሳታሰብ ያደረጉበት ቀን የለም። ዛሬ አመቺ ቀን ሆኖላት ገብረብሩክ ሰብስባ ሰላላኝ ቢያንስ አስክ ሌሊቱ ሰባት ሰዓት አመሻለሁ” ስላላት የቤታቸውን ጣጣ ከጨረሱ በኋላ ትርጉሙ ደክመኝ ብላ ተኝታለች።

“ መክብብ አስቲ ና ትንሽ አጫውተኝ።” ስትለው አመት አትዩ ብሎ ከበረንዳው ወደ ውስጥ አንደገባ አሸ! ትምህርት እንዴት ነው? ዘንድርም ሾኛ ነው የወጣኸው?”

“ምን ችግር አለኛ፣ ደግሞ ለማታ ትምህርት፣ ትርጉሙንም በደንብ ስለምታስጠናኝ ሁሉም ነገር ትልል ነው የሚለኝ።”

“በቃ ትርጉሙን በዚያው ተላመዳት። በደምብ ደግሼ ነው የምድርህ።”

“አሱማ በምን እድሌ ነበር። ግን አንድ አህትና ወንድም እኮ ነው የምንተያየው። ፍጹም አህቴ ነች አኮ” አያለ ሳይጨርሰ ማምረሩ ገባትና “አኔም አኮ ታላቅ አህትህ ነኝ፣ ሰው ከወንድሙ ጋር መቀለድ አይቻልም እንዴ?” ብላ ወሬውን ለመቀየር ሞክረች። አይዘህ ብዙ ነገር እየተመካከርን አህትና ወንድም ሆነን እንኖራለን።” በል እንዳልኩህ አታሰብ ደሀና አደር።”

ቀናቶች ሳይታሰቡ አልም ጭልጥ ይላሱ ትርጉሙ በድንገት! “መክብቤ” አሰች በጥዋት ወደ ተኛባት አየተጠጋች።

“አንደምን አደርሽ፣ ምነው በጥዋት?”

“አይ ደህና ነኝ። አልነገርኩህም እንጂ ትላንትና ዛሬ ዝም ብሎ ቋቅ ይለኛል”

“አይዘሽ! አንዴት ነው? ወደ መጸዳጃ ቤትስ ቶሎ ቶሎ ያሰላድሻል?”

“አንዲያውም፣ ወደላይ ብቻ ነው የሚለኝ። ሰአህቴም ያንን ነገር አፍረጥርጫ ነገርኳት” ስትለው “አይ፣ ባትነግረያት ጥሩ ነበር። በሰው አገር እንዳታሰጩን ቁያት ብዬ ነው።”

“ብነግራትም እኮ አድማሪ ላንተ በጣም ደህና እንደሆንኩ ነግራያታለሁ። ያንተንም ውለታ እኛ ባንከፍለው ሰአንተም አይዘህ ባይ ይዘዘልህ ብላሃለች። የሚገርምህ ይሄ ጭራቅ ብቻዬን እንዳያገኘኝ የፈጠርኸውን ዘዴ ስነግራት አድንቅ አድንቅ አልጠገብኸውም” ብለው ወደ መኝታ ክፍሏ

ተመልሳ ጋደም እንዳሰች ገብረብሩክ፤ ወደ ሥራ ለመሄድ ተፋ፣ ተፋ እያለ። በድንገት በጅን ብርግድ አድርጎ ያውልሽ መታወቂያሽ ሜግሬሽን ሂጅና ሰሳስ ጋ ብሰሽ ግቢ። ሁሉንም ነገር አሰረድቻቸዋለሁ፤ ጨርሽና ቶሎ ተመለሽ። “ትርሲት ገብረብሩክ” ትላለች አዲሱን መታወቂያዋን ደግማ ደጋግማ እያነበበች። ለጥቂት ደቂቃዎች ጸጥ አሳችና ወዲያውኑ “አባክህ እምላኬ ትአግስቱን ስጠኝ” ብላ ተማጸነች። አንዳንዴም አቶ እምባዬ ምንው እኔ አባትሽ በህይወት አያለሁ በዚህ በከሃዲ ስው ስም የምትጠረው” ያሏት አየመሰላት ክው ብላ ትደነግጣለች።

ወ/ሮ አረጋሽ በድንገት ብቅ ብላ “አናንተ ልጆች ባጤን አቃጥላችሁ ልትገድሉብኝ ነው አንዴ?” አያለች ስትስቅ “ወይ አትዬ ምን አጠፋን?”

“ወቸ ጉድ የዛሬውንስ ያንተ ነው፤ ሲያየኝ ደንገጥ እንኩዋን ብሎ ከመቀመጫው አልተነሳልኝም ተብለህ ነው የተከሰሰከው፤ ምንው መክብብ! ገብረብሩክ እኮ አባወራ ነው። በዚያ ላይ አክብሩኝ፤ ሆይ ሆይ በሉኝ የሚወድ ነው። ለማንኛውም አደራህን ቢቆጣህ እንኳን እንዲተማርር!”

“ምንም ችግር የለም፤ በሱ በኩል አያሰቡ” ብሎ አስደሰታትና ማውጣት ማውረዱን ቀጠለ። በተሰይ ትርሲትን እንደገና አስገድዶ ለመድፈር እንዳይችል የእሱ መኖር ስላገደው ሊያባርረው እንደሚያስብ ስለገባው መፍትሄ ፍለጋ ከራሱ ጋር ሙግት ገጥሟል።

ሁለቱንም በጣም ያስጨነቃቸው ግን ለወ/ሮ አረጋሽ እንዴት እንደሚነግሯት እና ከዚያ በኋላ ስት እንደሚኖሩ የትርሲት የጉዞ ሁኔታ እንዳይደናቀፍ የመሳሰሉት ናቸው።

“ስልክ ይፈልግሃል መክብቤ፤ አትዬ ናቸው”

“ስማ፤ ትንሽ ያበዛኸው መስለኝ።”

“ምንው አትዬ?”

“ገብረብሩክ ስላንተ ብዙ ነገር ሲነግረኝ እንዲያው ዝም ብለህ ጠልተኸው ነው አያልኩ አፋ፤ አፉን ነበር የምሰው። አሁን ግን በጣም ከምናምነው ከኔም ከገብረብሩክም ጓደኛ ከሆነ ስው ነው የሰማኑው።

“ወቸ ጉድ! ለመሆኑ ምናል እሉኝ አትዬ!”

“ብዙ ነገር ነው ብቻ በጣም ነው የማገኘው። አይዞህ! አንደ ታናሽ ወንድሜ ነው የማይህ፤ ብዙ ሚስጥር ይኖረናል እየተባባልን አንተ ግን ከትርሲት ጋር የሠራችሁትን እንኳ ደብቀኸኛል።”

“ደሞ ምን አደረግን፤ አትዬ?”

“አንተ ደግሞ ልብህ አያወቀው ለኛ ወዳጅ ያደረከውን ነግረኸው ለኔ ግን ደብኸኝ። ስሱ ከምትነግረው ለኔ አትዬ ተሳስተን ወይም ተመካከረን የትርሲትን ክብረ ንጽህና ወስድኩ ብትል ምንም አላደርግህም ነበር” ብላ ገና ሳትጨርስ “አረ ወዴት ወዴት፤ አረ የምን በሰው ላከኩ” ቢል “አንተ ስንት ዘመን አብረን የኖርነውን ስውዬ ዋሽ ልትሰው ነው?”

መክብብ ትአግስቱ ተሟጥጦ “አትዬ አውነቱን ልንገርዎት፤ እዚህ ቤት ያለሁት አርስዎና ትርሲትን ብዬ ነው።

እርሱም ከተለወጡብኝ ሌላ ምን አማራጭ አለኝ። ኑና አስናብቶ። ወይም አሁኑኑ ውጣ ካሉኝም መሄድ እችላለሁ።

ወ/ሮ አረጋሽም ከው አለች። “መኪ፣ ውጣ የሚል ቃል መጣኝ? ሰማኝ አንድ ሃሳብ መጣልኝ ሁኔታውን በደንብ እለከማጣራ የትም እንዳትቀላቀስ፤ ብትሂድም በደንቡ ነው የምሸኝህ። በውጭም እንድንጠያየቅ። በል ወደ ሥራ ልመለስ።

“ትርሉትዬ ገድ ሰማሽ? ይኸ ደቃቃ ለውዬ ነገር እያቀነባብረ ከአትዬ ጋር እያቃቃረን ነው።”

“እደ መከብቤ እኔም እኮ ብዙውን እልነገርኩሁም። እትዬ በኔም ላይ ብዙ ለውጥ እያላዩ ነው። በዚህ እይነት ያንን ነገር ብንነግራቸው ሊያምኑን አይችሉም።”

ገብረብሩክ ከየት መጣ ከየት ሳይባል መኪናውን ጎ አድርጎ ዘግቶ እንደገባ “ነይለቲ አንቺ፣ ፓስፖርትና መታወቂያሽን ያሻገና” ሲላት ካስቀመጠችበት እውጥታ ስትጠጋው ምንጭቅ አድርጎ፣ የቻሰውን ያህል ብጭቅጭቅ አድርጎ በራሷ እባት ስም ያወጣላትን መታወቂያና ፓስፖርት “እንደምታደርገ አድርገ” ብሎ ወርሎሮላት “ላንቺና ለቤተሰቦችሽ ስል ከማልወጣበት ማጥ ውስጥ እየገባሁ ነው” እያለ እየተልጎመጎመ ወጣ።

ገብረይ ከገብረብሩክ በተሻለ ከባለሥልጣኖች ጋር ግንኙነት ስላለው በአቶ አምባዬ ንብረት ላይ የሚያደርገውን ሁሉ ለማወቅ ብዙም እልተቸገረም። ሌላው ቀርቶ ልጃቸውን እንደ ልጁ እድርጎ መታወቂያና ፓስፖርት አውጥቶ ጀርመን

ሊልካት እንደሚንገዳገድ ደርሶበት ስጅርመን እምባሲ ደብዳቤ አጽፎበታል።

“ሃሎ አረጋሽ፣ ሃሎ፣ ሃሎ።”

“ቆይ እንጂ ገብረብሩክ ቀስ በል፣ መክብብ ምኑን እውቆት ነው የሚጠቁመው፣ ወይ ገብረብሩክ ይህንንስ እያደርግም”

“ተይ እንጂ አረጋሽ፣ አቤት ውስጥ እኮ ምንም ሥራ እይሠሩም። እኛን ሲያሙና ሲንሸካሸኩ ነው የሚውሉት።”

“ገብረብሩክ፣ ትርሲትን ልደውልላትና ደግሜ እደውልልሃለሁ።”

“ለሚኝ አረጋሽ፣ ወዲያ ወዲህ ማለት እያስፈልግም። እኛን ለምን ትጥላን፣ መክብብ አድጋን እንዳበላሽው ነገሪያት”

ምነው ገብረ ብታዳምጠኝ፣ ቆይ እንዴ ትርሲት ጋር ደውቶ እደውልልሃለሁ ብላ የሱን ዘግታ ወደቤቷ በመደመል፣

“ሃሎ፣ መክብብ! ትርሲትን እቅርባትና አንተ እግቢ ውስጥ ሥራህን ሥራ!”

“እሽ እትዬ”

“ሃሎ ትርሲት፣ እኔ እምልሽ! ስመክብብ ገብረብሩክ ልጁ እንደሆንሽ እድርጎ መታወቂያና ፓስፖርት እንዳወጣልሽ ነገረሽዋል አንዴ?”

“እንዲያውም እትዬ! ስነገሩ! ለመክብብ ብነግረውም እስካሁን ምንም ሚስጥር ሊያባክንብኝ እላገኘሁትም።”

ለርስዎ እንኳ መነገር ያለበትን የእኔን ሚስጥር አልነግረዎትም።”

“እኔም አስቤው ነበር። መክብብ ማለት በሚሰጥር አጠባበቅ በደንብ የሰለጠነ” አለች ለራሷ ወ/ሮ አረጋሽ።

“ማንኛነታችሁንም የወንድምነት ሳይሆን የፍቅር እንደሆነ እኔም ገብረብሩክ ደርሰንበታል። እናንተ ግን ስለራታችሁን ደበቃችሁን።”

“እርሶ በሰመአብ፣ እትዬ በጣም የማይመስል ነገር ነው። እኛ እርሶዎ ስለሚያሳዝኑንና ስለምንወድዎ ለምን እንደብቅዎታለን?”

“ሆሆይ፣ የዘመኑ ልጆች ታላላቆቻቸው ምንም የሚያውቁ እይመሰላቸውም ይባላል። ከነሱም የድሮ የኢትዮጵያ ተማሪዎች እንኳን አገራቸውን ዓለምን መምራት ይችሉ ነበር ሲባል አልሰማሽም? የምትያቸውን እገናዝቦ ለመቀበል የሚሰነኝ አይደለሁም። እንዳልሻው ብትወዱኝማ ኖሮ ሚስጥራችሁን እትደብቁኝም ነበር። ለማንኛውም እንድታውቁው የምፈልገው መታወቂያሽና ፓሰፖርትሽ ሊቀየር የቻለው ጉዳይ እበሳይ እካል ድረስ ስለደረሰ ገብረብሩክ ራሱን ነጻ ለማድረግ ሲል ነው። እንኚም ብትሆኑ ራሳሽን መጠበቅ ይኖርብሻል። በምን ሁኔታ እኛ ኃ እንዳለሽ ካወቁ ባንችላይ ብቻ ሳይሆን በእኛም ላይ ችግር ይፈጥራሉ። በይ ለቡና ሳርፍ ነው።”

ገብረብሩክ ከመክብብና ከትርሲት ከቤቱ ማንን በዘዴ ማባረር እንዳለበት ሲያወጣና ሲያወርድ ለረጅም ጊዜ እንቅልፋን አጥቶ ነው የከረመው። ሁለቱንም ቢያባርራቸው

በአንድ ላይ ሆነው ነገር ሊያመጡበት ይችላሉ። በአንድ በኩል ይጥቀሙ እንጂ ላ በኩል ገብራይ በደንብ አድርጎ አስር ቁጥር ምስማር አስገብቶለታል። ተርሲትን ክቤት ማባረሪያ ጥሩ አጋጣሚ ተፈጥሮለታል። ጠላት እንዳይበዘበት መክብብን የማስቀሪያ ዘዴ እየፈጠረ ሰው/ሮ አረጋሽም ስለ መክብብ ጥሩ ጥሩ ነገር እያወራላት ራሱን ክፉኛ ትዝብት ላይ ጥሏል። ትርሲትን ማስደነጋገጡን ግን ቀጥሏል። አልፎ አልፎ ። ትሰማኛለሽ፣ የጀርመኑ ነገርሽ አክትሞለታል። ሌላ አገር ሂደሽ ከዚያ ወደ ጀርመን ሞክሮ” እያለ እቅድ አውጭ ሆኗል። ሌላም ሌላም ማስደንገጫ ተንኮል እያውጠነጠነላት ነው።

በልሳ “ድርስ አንተ ጭራቅ ቤት ስርመጠመጥ ልኖርላህ ነው?” ትላለች። ለነገሩ አሁኑ! የተፈጠረውን ችግር በዝርዝር ስለምታውቅ፣ በበኩሏ ብዙ መንገድ እያመቻቸች ነው። ያልሞከረችው የቪዥ ደላላ የለም።

ወ/ሮ አረጋሽ እንዳንዴ ቀበጥ ወይም ሰነፍ ያደርጋታል። ባለመጣራት ደውል ማንቃጨል ይቀናታል። መክብብ ብቻዋን እንዳለች ያውቅ ስለነበረ “እመት እትዬ” ብሎ ሮጦ ገባ።

“ስማ መኩ፣ ያለፈውን ትተን እንደ በፊታችን እንሁን። የሚገርምህ የገብረብሩክ ወላዋይ መሆን በጣም ገርሞኛል። አየህ እኔና ገብረብሩክ ከመጋባታችን በፊት በተለይ እሱ ምንም ሳይኖረው ለትዳር የበቃነው ትሁትናው ቀልዶቹና ቁም ነገሮቹ ማርከውኝ አፍቅሬው ነው ያገባሁት። ገብረብሩክን እንዳፈቅረው ደስደረጉኝን ከግዜ ወደ ግዜ

አያጠጋቸውና እየተመናመኑ ናቸው። አደራህን ዝርዝሩን እንዳትጠይቀኝ። ብዙ ውሸትም እያገኘህብት ነው። እኔ የህግ ባለቤቱን ምን እመራመረኝ እያልኩ ያወራልኝን ሁሉ እሺ ብዬ ሰቀባለው አረጋሽ ሞኝ እያለ በየፖለቲካ ስብሰባቸው ላይ ለንደኞቹ የሚያማኝ እየመሰለኝ መጥቷል።

መክብብ ያበጠው ይፈንዳ ብሎ “ውውይ... ጋሼ ! በጣም” ስህተተኛ ሰው ናቸው። እውነቱን ልንገርዎትና የእርሶዎ ነገር ባይሆንብኝ ኖሮ ከጋሼ ጋር አንድ ቀንም አላድር ነበር።”

“ለውን ብዙ ስታውቀው ወይ ትወደዋለህ ወይ ትጠላዋለህ” እንደሚባለው ነው። እየህ መክብብ፣ ከሰው ጋር ሲኖር ተቻችሎ፣ አይቶ እንዳላዩ እየሆኑ ካልሆነ ችግር ነው ከሰው ጋር መኖር።” ቆይ እንዴ ብዛ በአጄ ላይ የያዘቸውን ወረቀት እያነበበች እንገቷን ትነቀንቃለች። አንብባ ስትጨርስ “ድንቁም ደህንነት!” ተባሰቀችበት። የነገብረብሩክ የሰሞኑ የፖለቲካ ፕሮግራማቸው ነበር። “ይቅርታ መክብብ፣ ገብረብሩክ ሳይመጣብኝ እንብቤ ልመልስ ብዬ ነው።”

“እንዴ ከእርሶዎ የሚደበቅ ሚስጥርም እሳቸው እንዴ? ሲላት፤

“በሚገባ” እላችው። “የደህንነት ሠራተኛ መሆኑን አትዘንጋ። የሚገርምህ ዝርዝርክ፣ ብር በጣም የሚወድ ጎንሽ ሰግብግብ ያለ ሰው ነው። በመሠረቱ የደህንነት ሥራ ከባድ እንደሆነ ሲሉ ስምተህ ወይም እንብባህ ከሆነ ለሲ.አይ.ኤፌ፣ ለሞሳድ፣ ለኬጂቢ ይሠሩ የነበሩ ሰዎች የጻፏቸውን ካነበብክ የምትገነዘበው ነገር ቢኖር የማይሆኑት ነገር የሰም። የእርዳታ

ማስተባበሪያ ሠራተኛ፣ እስመጭና ላኪ፣ ... ብቻ ይገለባበጣሉ። ገብረብሩክ በእነሱ ህይን የመዋዕለ ህጻናትና የኮሌጅ ምሩቅ ያክል ነው ልዩነቱ። አታይም በዚች ልጅ የገባው ችግር። ለእሷ እገኛ መሰለህ። የቤተሰቦቿን ንብረት በሰው አዙሮ ለመብላት ሲረድጉት እይደለም በገዛ ንደኞቹ ተጋልጦ በከባድ ምርመራ ላይ ያለው። ሰላሳ የተባለችው የኢሚግሬሽን ሠራተኛም ከገብረብሩክ ጋር በመመሳጠሯ ከሥራዎ ታግዳለች እሉ። መዘዙ ሌላም ቤት እያንኳኳ ነው። ለዚህ እንኳ ትንሽ እላዘገብለትም። እራሱ እንደገባበት ይወጣው። ትርጉሱን ግን እኔ ባለ እቅሚ እግዛታለሁ” ስትል፣ ቀበል እድርን “ዋትርሲትማ ነገር እንጀት ነው የምትባላው። ይቺን የመሰለች ብሩህ እእምሮ ያላት ልጅ በህክምና፣ በምህንድስና ወይም ባሕሪላገው መሰክ ተሰማርታ ተምራ ተመራምራ ብዙ ቁም ነገር ልትሰራ የምትችል ልጅ ችግሮች እየተደራረቡባት ነጋ ጠባ መፍትሄ ፍለጋ ታላላቅላላች። ከኔ ጋር እንኳን ንግግር ካቆምን ለንት ቀናትን። ገም ብላ ታለቅሰዋለች። የሷ ጭንቀት የኔ ጭንቀት፣ ለቅሶዋ ለቅሶዬ እየሆነ እኔም በጭንቀት ላይ ነኝ።”

“ወይ መከብብ፣ እኔንም እግዚር ይቅር ይበለኝ። የዚህን ሰውዬ ወራ ለቅሚ ሊቅቅሚ ችላ ብያታለሁ። ትጨነቃለች፣ ነገር ታወጣለች፣ ታወርዳለች ላልከው፣ ግድ የለም። እቅጣጫውን እይሳት እንጂ መጨነቅ፣ ማውጣትና መውረድ ለብዙዎቻችን ጉዳቱ ብቻ ነው እንጂ የሚታየን ጥቅምም አለው። ህይወታቸው አለውጣ ውረድ ቀጥ ብሎ የተቃኘላቸው እንደ ተን ችግር ቢገጥማቸው የሚይዙት የሚጨብጡት ነው የሚጠፋቸው። እንዳንደቹ ቀበጦችማ ምግብ እንኳ ተዘጋጅቶ

ካልጠበቃቸው ምግብ ካለበት ቦታ አንገዳገደው ላለመፈለግ ደንግጠው ይወጣሉ ወይም ተጠቅልለው ይተኛሉ። አይብዛ እይደጋገም እንጂ መቸገር ጥሩ ነው። ትልቁ ነገር በምንም እይነት ተስፋ አለመቀረጥ ነው። የማያልፍ ነገር ደግሞ የለም። ዳገት ካለ ቁልቁለት እንዳስ ሁሉ ስለ ትርሲትም ጊዜያዊ ችግር ደስታ ይኖራል። ዋናው መታገስ ነው። ወይ አገተ ልጅ አስለፈለፍክኝ! እንዲህ ወራዬን ስስልቅ ገብረብሩክ ምን ይለኝ እቲ” እንዳለች።

“እንዲያው የታዘቡኝን ታዘቡኝ እንጅ የጋሼን ወሬ አይሰሙ። ጋሼ ይዋሻሉ። እኔ በደምብ መረጃ እለኝ። ተንኮልም እላቸው።”

“እይ ከእንግዲህ የምታለል አይመስለኝም። በል አረፍ ልበል።”

ቀኖች ይመሻሉ፣ ሌቶች ይነጋሉ ጊዜው ይሮጣል። “ሰማ መክብብ፣ ናስቲ እንዴ” አለው ገብረብሩክ መክብብን አንድ ቀን በጥዋቱ። “ማንም ሰው መጥቶ ትርሲትን ቢጠይቅህ የለችም ማለት እለብህ።”

“እሺ ጋሼ ደሀና ዋሉ።” ብሎት እንደወጣ ትርሲት ተደብቃ ከምታይበት ብቅ ብላ “መክብቤ ለዚህ ጭራቅ እጅ ትነሳዋለህ፣ አስረግዞኛል አኮ” ብላ ልክ መርዶ እንደተረዳ ለቅሶዋን በጨኾት አነባችው። “ እቤት ጉድ ጉድ” እያለ መክብብም አላቀሳት እና፣ አንደምንም ራሱን ተቆጣጥሮ እሷን ማባበል ያዘ። የባዮሎጂ አስተማሪው ለለ ዘር ስታሉተምር በወሬ ወሬ ተነሱቶ ሦሳት ወር ካላለፈው ያልተፈለገ ጽንሰን ማስወረድ ይቻላል ያለችው ትዝ ብሎት “ትርሲትዬ፣ አይዘኸ

ከደፋው ማካካሌል” ጋር መፍትሄ አናጣም” ሲላት፣ “መክብቤ ከጉድ እውጣኝ” እያለች እላዩ ላይ ተጠመጠመች። “አይዘኸ የእኔ እህት፣ በይ ነይ ፊትሽን ታጠቢና ቁርሳችንን እንብላ። ብሎ ሃሳቧን ለማስቀየር ሞከረ።

ልልክ እየሮኸ ነው። “መክብቤ ጭራቁ ከሆነ የሰችም እቤት በለው።”

ገብረብሩክ ነበር። ለነገሩ ራሱን ነው የፈለገው።

“ሰማ መክብብ፣ ከቦሌ ፒያሳ የሚለውን ታክሲ ያዝና ቶሎ ና። ሲኒማ ኢትዮጵያ ጋ እጠብቅሃለሁ” ሲለው “እሽ” ብሎ ስልኩ ተዘጋ።

“ይኬ ጭራቅ ይህን ጊዜ እዚህ እካባቢ ሆኖ ደውሎ ይሆናል። እንተ ስትወጣለት እኔን ለማነቅ፣ ዝም ብለህ ቆይ አባከህ መክብቤ፣ እቤት እንኳን ቢያገኝህ ሳንቲም ረስኜ ተመልሼ ነው ትለዋለህ” ተብብለው ቁርሳቸውን በላልተው ብዙም ሳይቆዩ በር በዘክና የተደበደበ ያክል በር ለጉድ ጮኹ።

“አቤት! ጋሼ ሳንቲም ረስኜ ተመልሼ ልክ ልወጣ ስል ነው የመጡት” እያለ ተርበድብዶ በር ሲከፍት ያልታሰቡ ሦስት ነጭ ሰባሾች ሽጉጣቸውን እያብላጩለጩ “ትርሲትን ጥራት” ሲሉት “አረ የለችም” ብሎ ሲሟገት በሽጉጡ ስደፍ ግንባሩን ሲመታው መክብብ ወደሁዋላው ተዘረረ። ትርሲት ገብረብሩክ ከሆነ ከመክብብ ጋር ባዘጋጁት ማምለጫ ለማምለጥ ቀስ ብላ እያሾሰቀች ነበር። ሁኔታውን ስታይ በጣም ተደናግጣ “ዋይ! ዋይ! ወደኔ ወንድሜ እያለች ልታነሳው ስትሮጥ ሁለቱ ግራናቀኝ እጂን ያህት። “ፀጥ በይ አንገኜ” ብሎ አንደኛው በጥፊ ፊቷን ፍም አስመስሰው። “እንገኜን ፍለጋ ነው

የመጣነው። “ባይ [redacted] መታወቂያሽንና ፓሰፖርትሽን ያሻፍ፣ ካባትሽ ሂጅና ተደባብቁ።” ብለው ለቃዋን ለሸክመው የግል መኪና በመሰለሹ ቶቶታ ዲኤክስ ለሩነው ወዳልታወቀ ቦታ ይዘዋት ነጎዱ።

ደሙን ለየጠራረገ “ወይኔ መክብብ! ግድ የለም ለሁሉም ጊዜ ስለው በደንብ ባላያቸው ይቆጩኝ ነበር። እንኳን ከፍያ በጭምብልም ፊቱን ቢሸፍን እይጠፋኝም። ትርሲት ጥሩ ስም ሰጥታዋለች። የጭራቁ ጓደኞች ናቸው። ጓደኞቹን ልኮ ልጅቷን አላፈናት። ጅረ ምን ጉዳ ወንጀለኛ ነው። ለማየትም፣ ለመስማትም የሚሰቀጥጥ የሠይጣን ሥራ” አያለ ለውጥቶ ለውርዶ ሃሰቡን ተወት ለደረገና ተጣጥቦ ቁጭ ብሎ ደብዳቤ መጻፍ ያዘ።

ገብረብሩክ የሠራውን ሥራ ስለሚያውቅ በሥራ እንደተጠረ ለወ/ሮ አረጋሽም ስለነገራት በጊዜ እንደማይመጣ ታውቋል። መክብብም መጥቼ ለጣሁ ለማለት ተዘጋጅቶ ነበር። ሊያባርረው እንደሚያስብ በደምብ ገብቶታል። አሉንና ትርሲትን ያሰጨነቃቸው ግን ለወ/ሮ አረጋሽ እንዴት እንደሚነግሯትና ከዚያ በሁዋላስ የት እንደሚኖሩ፣ የትርሲት የገብ ሁኔታ እንዳይደናቀፍ ነው የሚያወጣው የሚያወርደው።

“ቆይ ከዚያ በፊት” ብሎ ለባቱ ጓደኞች ጋ ሊደውል “በቃ ዛሬ ወይም ነገ የመጨረሻ ቀን ነው ሁሉ ነገር ተዘጋጅቶልሃል” ተብሎ ጥሎ ለመሄድም ቆርጧል። በታዘዘው መሠረት የቀልፍ ማባዛቱን ነገር ሁሉ ጨርሷል። የመኪናዎቹ ሳይቀር።

“ይህንን ደብዳቤ የጻፍኩልዎ የመጫወቻ ጊዜ ከሌለን ብዬ ነው። ለሩህሩህዎና ለደጓ አትዬ! እንኳን የሚከባበር፣ እንኳን የሚተሳሰብና የሚዋደድ ታላቁ የሰው ፍጡር ቀርቶ እንሰለችም ባይለያዩ ነው የኔ ምኞት። አትዬ! ባለፈው ጊዜ በተለይ ያባቱን ነገር ላጫውትም እንባዎትን ለእባቱ ማዘራትም ሳያንሰዎ እይዞህ አለሁልህ! ያሉኝ የዘወትር የመንፈስ ምግብ ሆኗል። የሆነ ሆኖ በርሰዎ በኩል ምንም ያደረገኝ ነገር ባይኖርም በትርሲት ላይ የተደረገው ሴራ ተቆርቋሪ ሰው ጋሺን መጠየቅ ባይችል እግዜር ይጠይቃቸዋል። እኔ የምፈራው ለሃጥኦን የወረደው ለጻድቃንም እንዳይተርፍ ነውና እርሰዎን አምላክ ይጠብቅዎት። መዘዛቸው ለእርሰዎት እንዳይደርስ ይጠንቀቁ። ፍንጭ ለመሰጠት ያክል፣ ያ የጋሺ ጓደኛ ሁልጊዜ አሁኖ እሁኖ እየመጣ እለ ሀረር ቤራ አልጠጣም የሚለው ነው እኔን የፈነከተኝና ትርሲትን በጥፊ የመታት። ጋሺማ ትርሲት ለትወለድ እኔ እንዳላይ ዘዴ ቢጤ ፈጥረው ወደ ፒያሳ ጠርተውኝ ነበር። ሳይላካላቸው ቀረ እንጂ። ለማንኛውም ትልቅ ሚስጥር ስለሆነ ይህን ደብዳቤ እንብበው ያቃጥሉት። እናም ነገም የኔ እጣ እንዲሁ ሊሆን ስለሚችል የምሄድበትንም ባላውትም ለጊዜው ከናንተ ቤት ዞር ልል ወለኛለሁ። የጋሺ መዘዞ ስል ትርሲትዬ ስቃይ የሚደርስባት ጋሺ ባደረሱባት አጸያፊ ተግባር፣ በተለይ በእኛ ኢትዮጵያኖች የተወገዘ ርህራሄ የጎደለው አረመኔያዊ ድርጊታቸውን ለመሸፋፈን ነው። የላቸውን ነገር ግን አግዞአብረር ይፍረደው። እትፍ፣ እውነተኛ ለመናገር የእርሰዎ ባለቤት ስለሆኑ ጋሺ፣ ጋሺ እንተ፣ እንተ፣ እያልኩ ጻፍኩ እንጂ በዓለም ላይ ክብር የሌላቸው

መሪዎች፡ ወንጀለኞች፡ አሰገድዶ ደፋሪዎች፡ በአጠቃላይ ለነዚህ መጥፎዎች የተሰጠው ስም መጥፎዎች ቢሆን ኖሮ መጥፎው ገብረብሩክ አያልኩ ብጽፍልዎት ደስ ይለኝ ነበር። ግን የአርሲዎን ክብር መንካት እንዳይሆን ብዬ ትቸዋለሁ። ባመቸኝ ጊዜ እየደወልኩ ሰላም አልዎታለሁ።" ብሎ እየጻፈ ገና ሃሳቡን ሳይቋቋ በሃሳብ ጭንቅላቱ ተወጠረ። በጥያቄ አራሱን ማፋጠጥ ያዘ። ጣቱን አየቆጠረ

ጆኛ. ትርሲትን ከዚህ ቤት ከወጣሁ እንዴት አገኛታለሁ. ጆኛ. አርግዝናዎን እንዴት ነው ለእትዬ ፍርጥርጥ አድርጌ የምነግራቸው፤ ትርሲትዬም እድሉ ካጋጠማት የማይኖሩበትን ሰንት ለለምታውቅ ስልክ ልትደውልልኝ ስለምትችል ዋጥ አድርጌ በትእግስት ልቆይ" ብሎ ሊያስብ ቆየና የጻፈውን ወረቀት በጫጭቆ ሸንጎት ቤት ውስጥ ጨመረው።

መክብብ ፊቱን እያሻሻ በሃሳብ ተውጦ እያለ ስልክ አንቃጨለ። ማንም ይሁን ማን ግድ ሳይለጠው አንሰቶ በማቃሰት ድምጽ "ሃሎ" ሲል፡ ደዋዩ የመክብብን ድምጽ በመጠራጠሩ መክብብ መሆኑን አረጋገጠና "ታዲያ ምነው ድምጽህ ተቀየረ" ሲለው የተፈጠረውንና የደረሰበትን ያሉታወሰውን ያህል ካስረዳው በሁዋላ አድርግ የተባለውን ለማድረግ ጥድፍ ጥድፍ ማለት ያዘ።

በተፈጠረው አጋጣሚ የመክብብ ጉዞ ገብረብሩክንም አጉል ማሰጠንቀቅ ይሆናል ብለው ለለሰጉ ለተወሰነ ጊዜ ተራዝሟል።

"ሃሎ" ጋሼ መክብብ ነኝ" ሲል ገብረብሩክ ምንም እንደማያውቅ፡ "ሃይ መኪ እንዴት ነህ" ሲለው አሞካሽቶት ሳያውቅ ዛሬ ሲያሞካሽው በጣም አየገረመው "ጋሼ እቤት ውስጥ ቸግር ስለገጠመን ልነግረዎት ብዬ ነው"

"ገብረብሩክ በመጣደፍ ምን አይነት ቸግር?" "ትርሲትን ወሰዷት፡ እኔንም ደብድብውኝ ገና መንቃቱ ነው" ብሎ ሳይጨርስ "ሰዎቹን ታውቃቸዋለህ? ምን ይመስላሉ?" እያለ በጥያቄ አጣደፈው። መክብብ ጥያቄው በጣም ስለገባው፡ ምንም አይነት ግንዛቤ እንደሌለው ነግሮት በደስታ እጩ አስባለው። "በቃ እንንዲህ ጋሼ! እስኪመጡ ሃኪም ቤት ደርሼ እመለሳለሁ።"

"ለአረጋሽሽ ነገርካት?" "እይ ለአርሲዎ ከነገርኩዎት ይበቃል ብዬ ነው።" ለሱ የተሻለ አቅርቦት ያለው ለመምስል አየጣረ።

"ጥሩ በል እይዞህ ማታ አይሃለሁ።" ብሎ ስልኩን ዘግቶ ወዲያውኑ ወደ አረጋሽ ደውሎ፡

"ሃሎ አረጋዬ ዛሬ ጉድ ሆነናል፡ አሳት። ምን? ምን ተፈጠረ?" እያለኝ በጥያቄ ስታጣድፈው "ትርሲትንም ወሰዷት፡ መክብብም አጉል ተናንቁ አድናታለሁ ሲል ግንባሩን ተርትረውለት አሞኛል ወደሃኪም ቤት መሄዴ ነው ብሎ ደውሎልኝ ነበር። ቤቱ ላይ እንዳይሆን ከኃይልሽ ወደቤት ብትሄጁ ጥሩ ነው።"

"ወ/ሮ አረጋሽ ስልኩን ዘግታ መክብብ እንዴት አኔ ጋ ሳይደውል ወደሱ ጋ ደወለ፡ ገብረብሩክስ ቢሆን በግዘን ፋንታ

እንዴት ግንባሩን ተረተሩለት ይላል? ብዙም ጊዜ ሳታብክን ወደቤት ስልክ እንዳቃጨለች ስልኩ ደግሞ ደጋግሞ ጠራ። መልስ የለም። ረጭ ሆኑ።

እነ ዶክተር ፋሲል በአስተዳደሪያ ለመክብብ መኪና ልከውለት ሆለፒታል ደርሶ አለፈላጊውን እርዳታና ምክር ተደርጎለት በሆለፒታል ውስጥ እንዲቆይ ተወስነ።

ወ/ሮ አረጋሽ እቤት እንደደረሰች ባለቤቷ ጋ ደውላ “ሰዓጃ ገብረብሩክ፣ ቶሎ ናና ጊዜ ላናጠፋ በቤታችን ውስጥ የተፈጠረውን ሁኔታ ለፖሊስ ማስታወቅ አስብን። ብላ ገና ሳትጨርሰለ፡ “እንቺ ደግሞ ህጻን እደረግሽኝ። እስካሁን ምን ሥራ የቆየሁ መስለሽ?”

“በጣም ጥሩ አብረን እንሂድና። ማለቴ መክብብም ይዘን ስለተፈጠረው ሁኔታ ብናስረጸ መልካም ይሆናል ብዬ አስባለሁ።”

“ምን እንደሆነ ሳታውቁ ምን ብለሽ ልታስረጁ ነው? ወይስ መክብብ የነገረሽ ነገር አለ?”

“አንተ ደኅ ጎብካለሁ። እፈር በሆንኩት እኒሰ እንዴት ጉዳት እንደደረሰባቸው እንኳ ገና ሳልጠይቀው ምን ለወሬ አስሮጠኝ ብለህ ነው? ለማንኛውም ስልክ ብደውልም አላሳሳው ስላለኝ ሃኪም ቤት ይሆናል። በል እቤት ቶሎ ና ኛው።”

“እቤት እንኳ ባረ በጊዜ አልመጣም። ይህንን ጣባችንን መልክ መልክ ለማስያዝ ብዙ መውጣት መውረድ አለብኝ።

“ጣጣ አልከው?”

“የንን ስቃይ ልበልሽ?”

“እንደተመቸህ፣ በል ደህና አምሽ።”

እቤት ውስጥ እንደገባች “መክብብ አረ መክብብ! እንደው እንዴት ሆነህ ይሆን? እኔን በጣቶቹ ሸፍና በሃሳብ ተውጣ ቆይታ ወደ ዶ/ር እስክሊታ ጋ ስልክ ደውላ።

“ሃሎ! መንገድ”

“መንገሻ አይደለሁም”

“በል ቀልዱን ተው። ታዲያ መንገሻን ጎቺ ዶ/ር እስክሊታ ልበልህ?”

“ግድ የለም ላንቺ ይፈቀዳል!”

ዶ/ር መንገሻ ትክክለኛ ስሙ ሲሆን፣ አለክሊታ የሚል ትጽል ስሙን ያገኘው ከእስር ቤት ከወጣ በኋላ ሲሆን በዚያ በኢትዮጵያ ስበብ እግሩን መትረው መትረው ሲባቃቸው ከወረወሩት በሁዋላ አገግሞ ትምህርቱን ጀምሮ ገና የመጀመሪያ ሳመት የዩኒቨርሲቲ ተማሪ ሳለ ሲፈጠሩ ህመሙ ስለሚሰማው፣ መርገጥ ስለሚሳካው ቶሎ ቶሎ ብድግ ብድግ ስለሚያደርገውና ስውነቱ ስለሚንቀጠቀጥ “እስክሊታ”

የሚወርድ አስመስሎበት “እስክሊታ” የቅጽል ስሙ ሆኖ ነው የቀረው። ወ/ሮ አረጋሽም ታሪኩን አብጠርጥራ ስለምታውቅ “እስክሊታ” ስትለው ብዙም አይከፋውም።

“ባይ እንግዲህ እንቺ በየክሊኒኩ ይዋውይ እኔ በየሆስፒታሉ ልሞክር።”

“ከብዙ መክራ በኋላ ዶ/ር መንገሻ መክብብ ያለበትን ሆስፒታል አግኝቶ ለወ/ሮ አረጋሽ ካስረዱት በኋላ ደግሞ እንደሚደውልላት ተነጋግረው ተሰነብቡት።